

EL BE...RNAT METGE

EL TERCER CONCURS D'ESPÀRRECS Gava, 14. — Diumenge tingué lloc el Tercer Concors d'Espàrrecs celebrat a l'Ajuntament de Gava sota el Patronat de la Conselleria d'Economia i Agricultura de la Generalitat de Catalunya.

Hi concorregueren quaranta-dos expositors. L'acte va començar a les deu del matí i vestí una extraordinària brillantor.

La comissió organitzadora declarà obert el concurs i féu remarcar l'acurada presentació dels lots aprofitats pels expositors.

La Publicitat, presentà dos dels seus espàrrecs més vistosos, els redactors senyors Teixidor, de la secció esportiva i Ferran de la secció cinematogràfica, que van tenir premi extraordinari el segon i un accésit el primer.

El senyor Guansé, que també fou presentat a concurs no es classificà perquè si bé tenia qualitats ben apreciables d'espàrrec, en canvi quedava un xic curt de talla i això el feia poc mengivoll malgrat el seu aspecte comestible.

A les nostres llibreries, es pot trobar Le naufrage de la marietta, d'Henry de Monfreid. (Edició Bernard Gasset, 14 edició.)

Com es pot veure pel títol, es tracta d'una nova versió de Baixant de la Font del Gat.

Hem rebut moltes felicitacions amb motiu d'haver estat premiat enguany en «los Jochs Florals», el càlid i perseguit i rebel poeta Salvador Perarnau. Un dels nostres penja-robes més acreditats.

I més n'hauríem rebut encara, si una injustícia no li hagués interceptat la seva marxa triomfal vers la flor natural.

Es llàstima que valors tan positius s'hagin de veure obligats a entornar-se'n amb la mà al darrera (i no amb la flor al darrera), quant tants poetoides afortunats neixen ja amb la flor al trauc...

Però, què hi farem, Perarnau! Tu has vingut al món per a ésser perseguit; és el teu destí. Ara, que vivis té un avantatge: com més és perseguit, més se'n fa una fama a la terra i a la peua.

Agram, doncs, els mifers de lletres recuades i entenen que és el millor premi que hom pugui oferir a la nostra actuació davant el mascle poeta.

Sempre havíem dit que aquest noi pujaria molt. Mireu, ja quasi és dalt de tot. Aquest any si es descuida, ja toca el sostre.

Ara, que una jocs floral són una cosa tan baixa de sostre! Però no et desanimis, Perarnau. Em penso que ja els hi tens el peu al coll. Tu deixa'ls dir!

Francesc Pujols és un gran admirador del Pont del Diable de Martorell. La seva predilecció, però, és compartida per altres esperits més o menys poètics.

L'altre dia va caure a les nostres mans pecadorea una postal—escrita en vers— que una premiada poeta de floralesca va adreçar al seu marit absent.

La postal «figura» el pont de Martorell i al darrera (de la postal, no del pont), hom pot llegir-hi el següent:

«Maridet enyoradet, maridet formós i amable, en aquest pont remarcable, penso que ets lluny i tinc fred... Tint l'ànima agelosa davant aquest pont antic que de Martorell és ric tresor que a somniar convidà. I vora el pont del Diable, comprendràs que m'emoció i que pensi en tu, dimoni!! ai!!! dimoniet agradable!!!

No hem rebut un exemplar del llibre L'oreig al desert de Miquel Llor. Sentim que Llor ens hagi donat aquest Miquel.

—Mira: fulanes i sotanes.

En parlarem, però, i esperem poder parlar-ne amb coneixement de causa. Si no, pitjor per ell... Són primeres amonestacions!

S'han perdut dos braçlets de la història d'una noia de Rosa M. Arquimbau. O, s'ha perdut una història de dues noies de Rosa M. Arquimbau. O, s'ha perdut una noia d'història... En fi, deixem-ho córrer... No s'ha perdut res!

Baptista Xuriguera, va publicar una novella: Desembre. Es una glossa d'aquella cançó popular que encara ens posa a tots pell de gallina:

Lo Desembre, congelat, confús es retira; Abril (no el de La Rambla) de flors els àngels admira. [coronat Neix una divina flor de celestial blancor, i a la fi... fi... fi... i a la ga... ga... ga... Etc., etc.

Tots els capítols queden Molfort's, amb els mitjons incomparables.

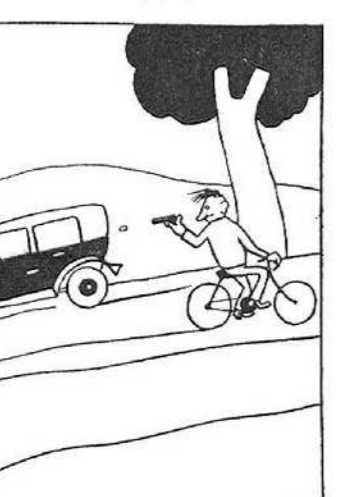
Refraccions d'una vida (El desvetllar de l'home, el nostre social, el nostre món, el nostre temps, és un moment únic, que ja no llueixim sots aquell que ja no llueixim J. V. Foix per massa fácil. Exemple: pàgina 11.

«Un calfred de negoci vital li provoca dubtes endormiscats (la sublimació se li menja el sexe) —no diu si se'l menja amb pa amb tomàquet—. Conclou a una aprehensió boirosa i no té pas la grolleria utopica del conflicte ni traspassa l'obesitat—ai Gasch, una mica més i ja hi surts!—de la segregació esdevinguda excrement. L'apetit concupiscible desfoca la percepció. Ell analitza per via seca (l'autor es veu obligat a aclarir les coses perquè el protagonista és dadaista i especialista en vies urinàries); en acolorir-se la perla de sang, el conveç que la seva vida, la d'aquesta imatge, la de tot el món, és un sensualisme ultrancrer i apoteòsic d'insatisfets.»

Anàvem a plegar, però no, no podem. Ell que segueix és bo, boníssim! «Un letargament l'insensibilització del món extern, un fervor místic del girona per les profunditats d'un estat afectiu pur. Excitació sexual? Nirvana eròtica? Neguit d'absolut? El seu ésser es descompon en una meravella de reviviscències estètiques, romàntiques, ètiques indefinibles, inestructurables.

Les cucurutxes de color, vessades a la llàntia del reviere, fumegen coloració gemada de topazi, de maragda, de turquesa.

Les olors fregades a l'olfacte les percep anònimament com la seva nissaga humana, flaire sensual lligada a blanc de nard, a pell de gardènia, a gebror de perla; delit asèptic associat a groc de llimona, a àcid que corromp la inapetència, a músculs sense cotó d'atleta àgil, a gabinet d'odontòleg. Emoció d'indefinit i d'indefinit, dins la calma del reviere en un vol de papallona. Vet-ho ací. Entesos...? Entesos!

Tal com ho fan una altra vegada.

MARTIRS DEL DEURE

Els redactors de "La Veu" estan disposats a pervertir-se per tal de combatre la immoralitat

La Veu publicava divendres pasat una rèplica a la resposta de la Comissaria d'Ordre Públic a una seva nota en la qual parlava que al Paral·lel s'hi donaven espectacles immorals, pornogràfics i escandalosos.

En la rèplica diu que ho feren perquè havien rebut unes queixes a la Redacció:

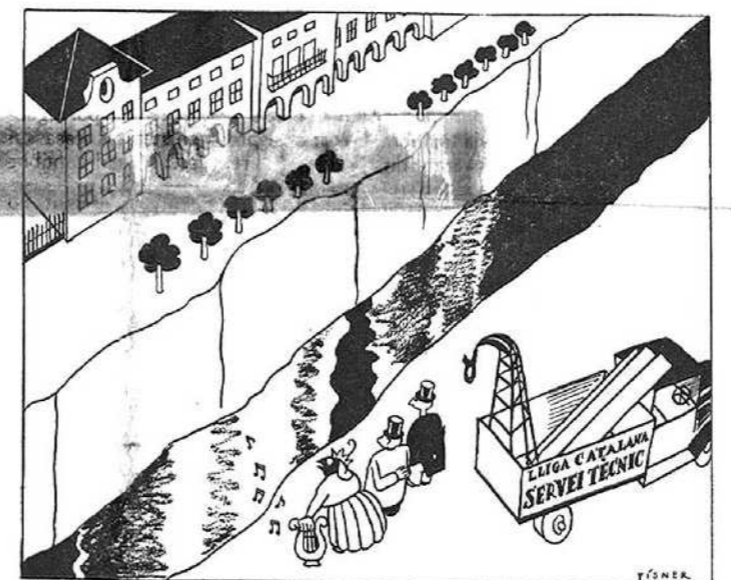
«Abans, però, de publicar aquestes queixes, ens va semblar molt interessant d'anar al Paral·lel i de presenciar personalment una part d'aquelles exhibicions.

La nota apareguda en aquestes columnes fou escrita, per tant, després d'haver vist amb els nostres propis ulls el que passava en un dels music-halls d'aquella barriada, amb la particularitat encara, que el respecte que devem als nostres lectors ens va aconsellar de canviar la nostra informació a les dades més propícies.»

Publica després La Veu la nota de Comissaria i afegeix:

«No hem d'insistir a posar de relleu el que passa en algunes barriades del Paral·lel perquè és un fet del qual s'ha parlat molt. Consignem, però, que després de llegir la nota de la Comissaria d'Ordre Públic, hem tornat al mateix music-hall que ens va donar motiu de formular la queixa que pretén de contestar, i ens hem trobat que l'espectacle segueix essent groller, brut i pornogràfic, com ho era abans de sortir la nota de Comissaria.»

I més avall, acaba:

La Lliga. — Amb totes aquestes notes, potser voldria més que me'n tornés al Palau de la Música Catalana!

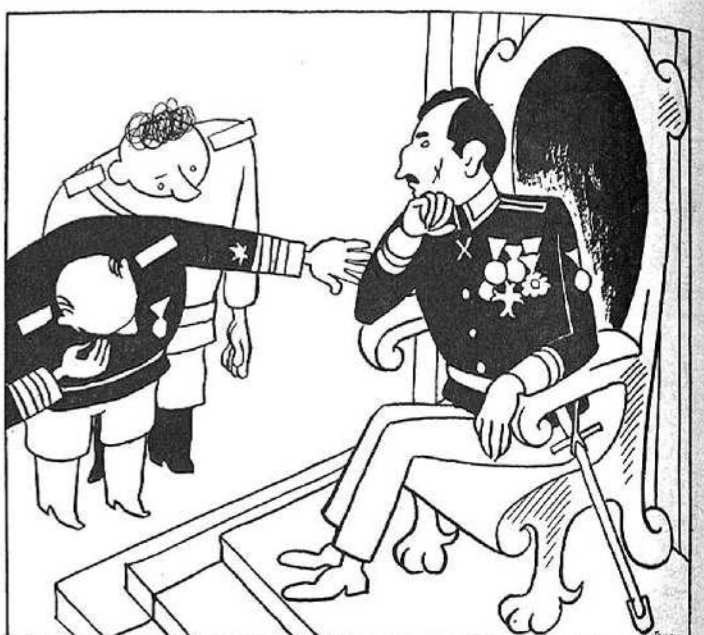
LABORCA LA VIDA Notes de Societat. El senyor Maleras, pare de la famosíssima dansarina Emma Maleras i acreditat i obstinat sastrer del carrer de l'Hospital, confecciona uns pantalons tan perfectes que moltes vegades els hi prenen dels dits massa al peu de la lletra.

COTIZACIONES table with columns for company names and prices.

En el mercat esportiu ha sofert una gran revifalla el paper de Futbolera Espanyola, que ja s'havia donat per mort i enterrat.

Les Obligacions de l'Estat (d'alarma) han augmentat amb motiu de la propera collita en els camps d'Extremadura. No podem orientar el lector sobre el resultat d'aquesta nova emissió.

FIXES-FIXERS AGUSTI BO CAMISES I DANIEL'S CORBATES No són com les demés, assortit màxim. Preus per a tothom. Rambla de Catalunya, 13

EL REI BORIS —El que em preocupa és que el Cop d'Estat el trobin bulgar.

orelles esgarrades I UN BEI... El termòmetre ha pujat una colla de graus Jassans. La senyora Lafulla fou víctima d'un atracament.

El diputat d'Esquerra catalana D. Abel Velilla, de què se diu que estava enamorat d'un Velilla que no era En Velilla, ni, el que és pitjor, diputat, ni de l'Esquerra, es comprèn, doncs, que sa mare la matés.

Confessions. El títol de l'editorial de Renovació de diumenge: «LA COSECHA DE LA REPUBLICA»

Els crítics. De la secció teatral d'El Diluvio: «Con tanto estremo, los criticos teatrales nos pasamos los dias emborrachando cuartillas.»

Inspiració. Parlant d'un ball donat en honor de les «miss» barcelonines, el cronista G. S. de M. demostra la seva inspiració, en El Diluvio de diumenge passat, amb les següents ratlles:

«La fiesta resultó brillantísima. Hubo un verdadero derroche de alegría y de champagne.» «Divina juventud.» ¡Y qué niñas!... Hubo más de un «pollo» que perdió el compás... ¡Estupendas! Si, señor, ¿qué pasa?»

Res, home, res, segueixi's. Ens pensàvem que aquestes polles eren uns ocells...

El senyor Grau Jassans d'un atemptat. La Lliga ha donat una nota en falset. En els afers policíacs, el senyor Coll hi posa el coll.

Males llengües asseguruen que el senyor Samper encara governa. Calvo Sotelo diu que l'han posat en un altre a Prieto.

Els minaires de Sùria volen dedicar un homenatge a El Divino Impaciente.

La sublevació de Sanjurjo no era monàrquica; era, simplement, monàrquica.

El senyor Jaume Vachier estudia un nou procediment de senyals lluminosos per a delimitar el territori d'Irni.

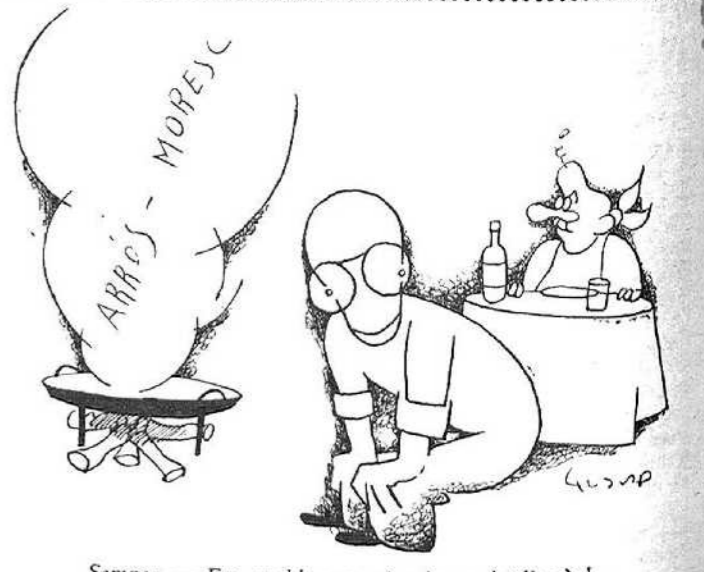
Els guàrdies urbans ja van vestits de bejaranos.

Diego Hidalgo el ministre de la Guerra, ha posat un pisot al dictador porraç Carmona.

Royo Villanova s'ha adherit a l'homenatge nacional a Royo Villanova.

Pita Romero ha anat a Roma a recomanar els mitjons Molfort's al Papa.

LLIBRES!! Autògrafs, dibuixos, aquarel·les i el més important assortiment de gravats de Barcelona. Exposició i venda a preus invertimentals a: METROPOLITANA LIBRERIA VELLA I NOVA

Samper. — Em sembla que se'ns ha agafat l'arròsi!